

Sygn. akt III CZ 18/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. K. i A. K.

przeciwko J. K. i in. ,

o ustalenie nieważności umowy kupna sprzedaży,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 22 marca 2007 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 stycznia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Odrzucając skargę kasacyjną powodów od wyroku z 27 kwietnia 2006 r., w której wartość przedmiotu zaskarżenia została, identycznie jak w apelacji określona kwotą 500 zł, Sąd Okręgowy w K. wyraził pogląd, że charakter żądania o ustalenie prawa i odpowiadający mu rodzaj wyroku nie wpływają na dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawie o prawa majątkowe. Dla uzasadnienia swego stanowiska Sąd przytoczył również postanowienie Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2004 r. II CK 88/04; Lex nr 137567.

Powodowie w zażaleniu podnieśli zarzut, że jest to zapatrywanie błędne, ponieważ sprawa o ustalenie prawa nie jest sprawą majątkową.

Zażalenie nie może być uznane za uzasadnione.

Majątkowy charakter chronionego prawa, a tym samym charakter sprawy nie jest zależny od rodzaju wyroku deklaratoryjnego lub konstytutywnego - a w ramach pierwszej grupy, od treści zasądzającej lub ustalającej. Kryterium pozwalającym wyodrębnić taki rodzaj spraw jest rodzaj chronionego dobra. Jeżeli ma ono wartość ekonomiczną i bezpośrednio wpływa na tę sferę, należy uznać, że sprawa jako przedmiot poddany osądowi ma charakter majątkowy. W rozpoznawanej sprawie żądanie pozwu dotyczyło ważności umowy sprzedaży nieruchomości, a powodowie w ten sposób zmierzali do ochrony swego prawa przejazdu przez zbytą nieruchomość. Takie prawo odpowiadające ograniczonemu prawu rzeczowemu w postaci służebności ma samoistną wartość (arg. z art. 145 § 1 k.c.) oraz wpływa na ekonomiczną wartość nieruchomości władnącej i obciążonej. Niezależnie zatem od zasadności powództwa, sprawa od początku miała charakter majątkowy i próg wartości określony najpierw w pozwie a potem w apelacji, determinował dopuszczalność zaskarżenia wyroku skargą kasacyjną (art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Zaskarżone postanowienie odpowiada zatem prawu a zażalenie jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 1 oraz § 3 k.p.c., w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.